

afgeschreven. Deze had wegens het voortdurend regenachtige weer niet goed gedroogd en gelucht kunnen worden, waardoor ze stonk en niet meer gebruikt kon worden en daarom in zee is geworpen. Aanbevolen wordt om een bedrag van f 212, dat de waarde is van een bedrag in contanten en enige geweren, dat verstrekt is aan een man uit Menangkabwa, maar die sindsdien onvindbaar is, binnenlijns te laten voortlopen, in de hoop dat er nog iets van te achterhalen is. Met verwondering is opgemerkt dat volgens de opgave bij de brief van 28 februari 1763 de uitgaven in 1761/62 de excessieve som van f 22.760 bedroegen. Hierover wordt besloten, als het rapport van de visitateur-generaal is ontvangen. De resident moet de nog niet vereffende negotie- en soldijboekjes onverwijld in orde brengen en naar Batavia zenden. [fol. 1563] Voortaan dient hij oplettender te zijn. Er zijn 200 zegels voor de passen gezonden. Om de kleine handelaar niet te zeer te belasten dienen ze met mate te worden gebruikt. Op hun verzoek en voor hun rekening zijn er enige goederen voor de koning en de groten gestuurd. De resident zegt dat ze met voordeel te verkopen zijn. Dat om het aanbod te bevorderen peper tegen $4\frac{3}{4}$ Spaanse reaal, of f 14,- het pikol, is ingekocht, werd goedgekeurd. Deze prijs is echter f 2,- het pikol hoger dan in Palembang en in het contract van Djambi uit 1722 is het op $3\frac{3}{4}$ Spaanse reaal, of rsd 5,-, het pikol bepaald. De resident moet zich voortaan daaraan houden. Enige kleine bevorderingen van lagere dienaren zijn goedgekeurd en ter vervanging van vertrokken en overleden personen zijn 11 militairen gezonden. Het verbod van 22 november 1763 op de invoer van textiel die niet van een merk is voorzien, is ook van toepassing op Djambi verklaard.

SIAM

[fol. 1564] In de brief van eind december 1762 werd vermeld dat bij de phra-klang tevergeefs was getracht de prijs van tin, sapanhout en olifantstanden te verlagen. Daar is ook gesproken over de koers van contanten en de restitutie van zoekgeraakte contanten en koopwaren tijdens de onlusten bij de inval van de Birmezen. Uit de brieven van 28 januari en 10 februari 1763 blijkt dat er van de phra-klang geen positieve reactie kwam op de herhaalde verzoeken van resident Anthonij Abraham Werndley. Hij sloeg geen acht op alle manieren om aandacht te schenken aan de punten van verleden jaar. De bovengenoemde prijzen zijn niet verminderd, noch zijn de geroofde goederen, zoals de partijen tin in beheer bij de luang krai teruggegeven, evenmin als de dukatons die door de vrouw Nangpaan in bewaring zijn genomen. De luang krai was nog wel op grond van drie beëdigde verklaringen door de Siamese rechter veroordeeld om negen grote en acht kleine schuiten [fol. 1565] en 101 butir tin af te geven. Al zou Nangpaan te overtuigen zijn van het bezit van de dukatons, er valt bij haar toch niets te halen. Op 26 juli 1763 is dit alles zo somber ingezien, dat er niets goeds van kan worden verwacht. Toch moet de resident doorgaan te proberen het grootste deel terug te krijgen. Op desbetreffende vraag van de resident is hem nogmaals bevolen om het tin dat als geschenk is ontvangen, voor f 35,- en het sapanhout voor f 3,- in te boeken. Het sapanhout dat wordt ingekocht, moet echter op de huidige prijs gehandhaafd blijven. Men heeft ook vastgehouden aan de vorig jaar gegeven toestemming om f 14.514 af te schrijven voor van de koning en de phra-klang minder ontvangen dan gegeven geschenken. Dit is volgens de daar gebruikelijke taxatie. [fol. 1566] Deze afboeking geschiedt in het algemeen en niet op specifieke geschenken, op grond van een bericht van de visitateur-generaal, dat naar de resident is gezonden. Daaruit blijkt tevens dat de koning in het afgesloten boekjaar opnieuw voor f 445 teveel is gedebiteerd. Dat wordt op die inkomsten en uitgaven afgeboekt en de vorst en phra-klang mogen voor niet meer dan de taxatie gedebiteerd worden. Het lagere rendement moet jaarlijks als een reël verlies worden geboekt. De resident is nadrukkelijk bevolen om de resterende schulden betreffende textiel en goederen als geschenk gegeven, die van de rekening van 1760/61 op die van 1761/62 waren overgeboekt, in te vorderen. Daarom is het juist dat de resident de phra-klang heeft verzekerd dat er niets van de textiel die met de Gustaaf Willem is aangevoerd, wordt afgegeven, voordat er zoveel sapanhout is geleverd [fol. 1567] dat dit schip vol beladen naar Batavia kan terugkeren.)